

On harmaa päivä syksyssä sateinen. Kuin surun häivä sois' tuuless' huokaisten. Sadehetkein harmaus vaihtuu siniseen, kun illan tunnun armaus etsiyty sydämeen. Varjoissa istun hiljaa, pian käyn nukkumaan. Kun huomenpäivä saa, tuo se valon tullessaan.